

Ordfører (Alberti) sammen som fuldstændig enige. Na, han forslaar at gjøre det paa en saa smilb Maade, at vi komme til at smile lige i Dieblisset og komme til at tænke som saa: ja, vare de dog ikke enige; men kaste vi Diet i Betænkningen, og se vi, at de gjøre ganske forskellige Indstillinger, saa se vi jo, at de ere meget langt fra enige, men lige siik modfatte af hinanden. Man kunde da ligesaa godt sige, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) ere enige; det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds lod jo til, dersom der kunde komme mellem 1ste og 2den Behandling et Forslag om Rigsretsstiltale, at ville stemme paa en af Indstillingerne, hvilken man nu kunde blive enig om. Muligvis kunde man saa blive enig om at stemme for den Indstilling, som er forfattet ifjor af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds, saa at der altsaa blev Enighed mellem det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds og den sidste ærede Taler. Det ærede Medlem opstiller sine Paastande uden Hensyn til de Argumenter, der allerede paa Forhaand ere komne derimod. Han opstiller igjen den Sætning, at den Indstilling, Flertallet er kommet med, er taaget og uklar, og han oplæser saa, hvad der staar i Indstillingen under Nr. 2: „særlig i Betragtning af, at der i Tidrummet fra 16de April til 7de November af det paagjældende Finantsaar er opkrævet Skatter og afholdt Udgifter, som ikke have Hjemmel i en vedtagen Finantslov“, og siger derefter, at det er som en Følge deraf, at vi kassere Regnskabet for hele Aaret, idet vi sige, at det ikke kan passere; men det ærede Medlem maa dog huske paa, at om end denne Betænkning ikke i sig selv er særdeles fylldig, saa henviser den jo dog til den ifjor fremkomne og udelukkende skrevet som Supplement til Betænkningen ifjor, og deri staar udtrykkelig Begrundelsen af, hvorfor man i det Hele taget ikke vil lade Statsregnskabet passere, og dertil kommer nu, at man tager det nævnte særlige Motiv med. Om dette Ord „vedtagen“ bør staa der eller ikke, skal jeg ikke komme langt ind paa; jeg tror, at, hvis vi stryge det, bliver det værre, men det er saa simpelt en Ting, at jeg ikke tror, at man skal gjøre sig lystig derover, thi det er jo Noget, der meget godt kan rettes inden 2den Behandling, og dersom det ærede Medlem kan finde Noget, som var bedre, skal jeg for mit Vedkommende gjerne komme ham imøde, naar det blot er Noget, der stemmer overens med mine Ansuelser; men vi kunne ikke opgive Indstillingen, som den nu er affattet, og udelukkende kun holde os til den af Mindretallet ifjor og atter iaar gjorte Indstilling. Jeg kan være med til at forandre vor Indstilling, naar den samme Mening og den samme Tanke bliver udtrykt; men jeg maa hævde, og det falder mig næsten forunderligt, at det ærede Medlem, som er Medlem af Statsrevis-

sionen, ikke netop for sit Vedkommende søger at hævde, at han bliver istand til at opgjøre Statsregnskabet efter de Regler og Betingelser, der ere stillede af Rigsdagen, idet man valgte ham til Statsrevisor. Jeg kan derfor ikke forstaa hans Forslag om at blive staaende udelukkende ved Mindretallets Indstilling, og jeg kan ikke tilraade dette Forslag. Jeg maa meget beklage, at det ærede Medlem synes at tage sig en alvorlig konstitutionel Sag saa let, at han erklærer sig for et saagodtsom fast og bestemt indtaget Standpunkt, saaledes at man ikke tør haabe nogen Imødekomen fra hans eller Meningsfællers Side. Jeg beklager dette meget i en saa vigtig Sag som denne, og jeg beklager allermost, at man tager den paa en Maade, som næsten lader forstaa, at man ikke rigtig føler dens Dybde og Betydning, som den bør opfattes.

Tilmæst: Jeg maa tilstaa, at jeg med ikke ringe Interesse hørte den første Del af det Foredrag, der blev holdt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), thi det forekom mig dengang, at der ligesom dæmrede en lysere Udsigt til at faae en Ende paa denne Sag, og det ønskede jeg, at man om muligt kunde faae. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann), som er Ordfører for et Mindretal i Udvalget, i at betragte denne Sag som en kjær Gæst, som han glædede sig til i en Række Aar stadig at gjense, saaledes stiller Sagen sig ikke for mig. Jeg er oprigtig talt temmelig fjed af den allerede nu, og det er dog først det andet Aar, vi staa her og sige Allesammen det Samme om igjen, ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds; det lykkes ham nemlig ikke at udføre det Forsat, han i Begyndelsen havde, ikke at sige det Samme som ifjor, thi han sagde nemlig det Samme, og det er høist rimeligt, at, hvis vi blive ved i den Skure, ville vi i en Række af Aar, dersom vi lede og Vorherre holder sin Haand over os, at vi skulle blive ved at være Medlemmer af dette Thing, staa her og sige det Selvsamme angaaende denne interessante Sag; men det synes jeg nu egentlig ikke er saa morsomt. Det er ganske vist, at det allermoste af den Tid, man anvender her i Rigsdagen, er Tidspilde, men det forekommer mig at være det i en aldeles utilæbelig Grad, naar man hvert Aar bliver ved at staa her og fra den ene Side bemærke, at der ikke kan være nogen Mening i det, som fra den anden Side siges, og fra den anden Side at søge at lede Opmærksomheden bort fra, at der ikke er nogen Mening deri, ved at puste sig op til indbyrdes Differentser, som ingen andre end de selv kunne faae Die for. Men det synes nu, at der i Begyndelsen af det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Kjøge (Hørup), var ligesom bedre Udfigter. Han havde nemlig opdaget, at der var en